ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΠΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1890 ΑΡ. 262.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. Hourmouzios.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΣΙΣ.

Τὸ ἐκ τῶν πλουσίων συνταγματικῶν Καταστημάτων τοῦ συνταγματικωτέρου τῆς ὑφηλίου κράτους, τῆς μεγάλης Ἀλβιῶνος, χορηγηθὲν ἡμῖν συνταγματικὸν ἀνδρείκελον, ἐξ εὐτελοῦς πηλοῦ πεπλασμένον, χειρῶν δὲ καὶ ποδῶν στερούμενον, τὴν ἀποθάρρυνσιν ἐπλάσθη νὰ κομίσῃ ἡμῖν καὶ, ὁμολογητέον, ἐπέτυχον οἱ πρὸς τὴν κατασκευήν του συσκεφθέντες καὶ συνεργασθέντες διάσημοι τεχνῖται.

Ὅτε πρὸ 7 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ἠγγέλλετο ἀνὰ τὴν νῆσον σύμπασαν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία ηὐδόκησε νὰ ρίψῃ ἡμῖν ἕν ψιχίον ἐκ τῆς μεγάλης συνταγματικῆς τραπέζης της, ἐχαιρετίζομεν τὸ ἄγγελμα διὰ πανηγυρικῶν διαδηλώσεων καὶ μετ' ἐνδομύχου χαρᾶς ἐνητενίζομεν εἰς τὴν προσμειδιάσασαν ἡμῖν ἐλπίδα, ὅτι καὶ ὁ λαὸς προσεκαλεῖτο πλέον δι' ἀντιπροσώπων του νὰ σκεφθῇ καὶ μεριμνήσῃ περὶ τῆς τύχης του. Προσεκαλοῦντο πλέον καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τῆς νήσου νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν χειρισμὸν τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς καὶ, βεβαίως, τὰ πράγματα θὰ ἔβαινον πλέον εἰς ὁδὸν εὐτυχίας. Πᾶν ὅ τι ἐθεωρεῖτο καλὸν δια την νῆσον, ἦτο βεβαίως εἰς τὴν διάθεσίν μας να τὸ ἐκτελέσωμεν, καὶ πᾶν ὅ τι ἦτο ἐπιβλαβὲς ἦτο εἰς τὴν θέλησίν μας νὰ τὸ ἀποφύγωμεν. Τὰ πάντα λοιπὸν προσεμειδίων ἡμῖν. Ὅποία χαρά.!!!

Ἐστήθη κατόπιν ἡ Κυβερνητικὴ μηχανὴ καὶ προσεκλήθησαν οἱ χειρισταί. Ὦ! μὲ ποῖον ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ πόσον ἐνδιαφέρον ἔσπευσεν ἡ νῆσος σύμπασα ἅμα τῷ κελεύσματι νὰ πέμψῃ τοὺς ἐκλεκτούς της, τοὺς καλλιτέρους της, εἰς τοὺς ὁποίους, ἰδοὺ ἐδίδετο πλέον περίστασις νὰ χρησιμοποιήσωσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος των, τὴν πεῖράν των, τὰς γνώσεις των, τὴν παιδείαν των. !!! Μετὰ πόσου ζήλου καὶ ὑπερηφανείας ἀνεδέχθησαν τὰ καθήκοντά των οἱ πρῶτοι ἐκεῖνοι ἐκλεκτοὶ τῆς νήσου καὶ μετὰ πόσης χαρᾶς καὶ προθυμίας ἔσπευσαν νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν φιλτάτην πατρίδα των, εἰς τῆς ὁποίας τὸ κέλευσμα ἐσκίρτησεν ἡ καρδία των!!!

Πλὴν φεῦ! ἐκλήθησαν μόνον ὡς θερμανταὶ τῆς μηχανῆς. Ἡ μηχανή, διερρυθμισμένη ὡς ἤθελον οἱ κατασκευασταί της, ἀντὶ ἄρτου ἐξήγαγε λίθους· ἀντὶ βάμβακος ἐξετόξευεν ἀκάνθας.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος μὴ δυνηθέντες εἰσέτι νὰ ἐννοήσωμεν τὴν θαυμασίαν πλοκὴν τοῦ μηχανισμοῦ, ἐθεωρήσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπατηθέντας. Τὸ δεύτερον ἔτος, ἐτρίβομεν τοὺς ὀφθαλμούς· τὸ τρίτον, τοὺς ἠνοίξαμεν ὑπὲρ τὸ δέον· τὸ τέταρτον, ἐδήξαμεν τὰ χείλη· τὸ πέμπτον, ἐσηκώσαμεν τοὺς ὤμους· τὸ ἕκτον καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἐστρέψαμεν καὶ στρέφομεν τὰ νῶτα, διότι ἡ ἀποθάρρυνσις κατέλαβε πάντας.

Παρ' ἄλλοις λαοῖς ἡ βουλευτικὴ ἕδρα ἐπιδιώκεται διὰ πολλῶν θυσιῶν, διότι οἱ βουλευταὶ ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς πατρίδος των ἀποτελεσματικῶς. Παρ' ἡμῖν, εἰς μετὰ τὸν ἄλλον παραιτοῦνται οἱ βουλευταὶ καὶ ὅταν διατάττηται παρὰ τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ νέα ἐκλογή, οὐδεὶς προτείνεται, οὐδεὶς δέχεται. Διατί; διότι εἶνε ἐκ τῶν προτέρων βέβαιος ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν νὰ βοηθήσῃ, οὐδεμίαν ἔχει ἐλπίδα νὰ ὠφελήσῃ τὴν πάσχουσαν πατρίδα του. Ὅτι αἱ φωναί του θὰ σιγήσωσι πρὸ τῆς πλειοψηφίας καὶ ὅτι αἱ διαμαρτυρήσεις του εἰρωνικῶς καὶ πικρῶς θὰ λάβωσι τὴν ἐπωνυμίαν εὐχαί.

Ὁ δὲ λαὸς, ὁ λαὸς ὅστις νομίζει ὅτι τὸ πᾶν ἔγκειται πλέον ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιπροσώπων του καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος περιμένει μετὰ παλλούσης καρδίας ν' ἀκούσῃ τι εὐάρεστον, νὰ ἴδῃ τι χαρμόσυνον, καὶ ἀντὶ τούτου ἀκούει τὴν δυστυχίαν ἰσχυρότερον κρούουσαν τὴν θύραν τῆς οἰκίας του καὶ βλέπει τὴν κατάστασίν του εἰς τὸν οὐδὸν τοῦ ὀλέθρου; Ὁ λαὸς, μὴ ἐξετάζων συνήθως ποῦ ἔγκειται τὸ κακὸν, ῥίπτει τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους του· « δὲν μᾶς ἔκαμαν τίποτε » φωνάζει. Καὶ λοιπὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ εὑρίσκονται μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος· ἀφ' ἑνὸς λυποῦνται ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ στενὰ ὅρια ἅτινα ἔθετο πρὸ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀκούουσι κατ' αὐτῶν παράπονα μυρία ὅσα.—Ὅσα κυπριακὰ ζητήματα ἦτο δυνατὸν νὰ τύχωσι τῆς ὁμοφώνου ὑποστηρίξεως τῶν ἰθαγενῶν μελῶν, ταῦτα ἀπεκλείσθησαν τῆς δικαιοδοσίας τῶν βουλευτῶν: π. χ. φόρους δὲν δύναται τὸ νομοθετικὸν οὔτε νὰ ἀφαιρέσῃ οὔτε νὰ ἐλαττώσῃ. Ὅσα δὲ ἠδύναντο μὲν νὰ τύχωσι τῆς ὁμοφώνου ὑποστηρίξεως τούτων, ἦτο ὅμως ἀδύνατον νὰ γείνωσιν, ἐλλείψει μέσων, ταῦτα ἔμενον: π. χ. ψηφίσεις ποσῶν πρὸς ὑποστήριξιν παιδείας, γεωργίας κλ. ἢ διὰ δημόσια ἔργα δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν οἱ βουλευταί, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ὑποδείξωσι πόθεν θὰ ὁρισθῶσι τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἰδοὺ λοιπὸν ἐπὶ τίνος βάσεως ἐθεμελιώθη τὸ συνταγματικόν μας δίκαιον. Εἰς ὅσα δυνάμεθα, νὰ μὴ δικαιώμεθα καὶ εἰς ὅσα δικαιούμεθα νὰ μὴ δυνώμεθα.

Ἰδοὺ λοιπὸν πόθεν προέρχεται ἡ καταλαβοῦσα σύμπασαν τὴν Κύπρον ἀποθάρρυνσις, ἧς συνέπεια εἶνε αἱ παραιτήσεις τῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἀμυντικὴν μόνον θέσιν ἔχοντες ἐν τῇ βουλῇ, καὶ ταύτην εἰς λίαν στενὸν κύκλον, δὲν δύνανται νὰ ἀναπαύσωσι τὴν συνείδησίν των διὰ τῶν μικρῶν καὶ ἀσημάντων κατορθουμένων, ἀπέναντι τῶν πολλῶν καὶ σπουδαίων ἀπολλυμένων.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Κατηντήσαμεν πλέον ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ γείνωμεν τόσον ἄθρησκοι καὶ ἄπιστοι ὥστε τῇ ἀληθείᾳ πᾶς τις δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ ποῖον ἔχει ἔρεισμα ἡ ἠθική μας. Τὸ κατ' ἐμὲ, ὅταν ἴδω ἄνθρωπον, ἀπαίδευτον μάλιστα, ἀποδεικνύοντα διὰ τῶν παραβάσεων τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν τύπων καὶ διαταγμάτων περιῤῥόνησιν τῆς εἰς ἣν ἐτάχθη θρησκείας, γεννᾶται ἐν ἐμοὶ δισταγμός τις περὶ τῆς ἠθικῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ πολλοὶ, οἵτινες μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὑπαρχόντων τύπων καὶ μὴ φυλάττοντες τὴν πρὸς τήρησιν τῶν τύπων τούτων ἀπαιτουμένην ταπεινότητα καὶ μυχικότητα, καταντῶσιν εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον, τὴν ὑποκρισίαν. Οἱ τοιοῦτοι εἶνε φευκταῖοι, ἀλλ' ἐπικίνδυνοι εἶνε οἱ ἐν γνώσει ὑποκριταί, ἐκεῖνοι δηλ. οἵτινες χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται ἐσωτερικῶς σέβας τι πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὰ θρησκευτικὰ, ὡς διακρίνονται ἐκ πολλῶν ἀντιθρήσκων ἔργων των, φαίνονται ἐπίτηδες εὐλαβεῖς ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀπατήσωσι τὸ κοινὸν εἰς τὰς περὶ αὐτῶν κρίσεις του, χάριν ἰδίων σκοπῶν· διότι ὑπάρχουσι καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ὑποκριταί, δηλαδὴ ἄνθρωποι, ἀγνοοῦντες τὴν περὶ τὴν τήρησιν τῶν θρησκευτικῶν τύπων καὶ διατάξεων ἀπαιτουμένην μυχικότητα καὶ ταπεινότητα, εὐχαριςοῦνται νὰ βλέπωνται ὅταν ἐκτελῶσί τι ὑπὸ τῆς θρησκείας ἐπιβαλλόμενον. Ἐκ τῶν δευτέρων τούτων ἔχομεν πολλοὺς ἐν Κύπρῳ, ὀλίγους δ' ἐκ τῶν πρώτων.

Καὶ περὶ μὲν τὴν ἐκτέλεσιν τύπων τινῶν, οἵτινες δὲν ἐπιβάλλονται καθαρῶς ὑπὸ τῆς θρησκείας, δὲν ἀπαιτεῖται αὐςηρότης, ἐπιβάλλεται ὅμως ὑπὸ τῆς φρονήσεως μεγάλη προφυλακτικότης ἀπὸ τοὺς περιστοιχοῦντας ἡμᾶς, ἐὰν κηδώμεθα τοῦ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐπουσιωδῶν τύπων κρίνοντος λαοῦ καὶ ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ ἀφιρέσωμεν αὐτοῦ τὸν χαλινὸν καὶ νὰ τὸν καταςρέ-

ψωμεν ἠθικῶς· ὑπάρχουσιν ὅμως τύποι τινές, ἐπιβάλλόμενοι καθαρῶς ὑπὸ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ θείου νόμου, τύποι σεβαζόμενοι καὶ τιμώμενοι παρὰ παντὸς χριτιανοῦ πάσης αἱρέσεως, τοὺς ὁποίους μόνον ἀγριάνθρωποι, κτήνη, ἢ ὅλως ἄθεοι δύνανται ν' ἀθετῶσι καὶ εἰς τοιοῦτος νόμος εἶνε ἡ τήρησις τῆς Κυριακῆς.

Μία ἐκ τῶν δοθεισῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Μωϋσὴν δέκα ἐντολῶν εἶνε νὰ ἁγιερῶσι τὴν ἑβδόμην ἡμέραν εἰς ἑορτὴν τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνοι, ὅσοι προσκυνοῦσι καὶ λατρεύουσιν αὐτὸν ὡς Θεόν, ὡς ποιητὴν τοῦ παντός. Εἰς τὴν ἐντολὴν ταύτην ἔδωκε πλειότερον κῦρος τὸ εὐαγγέλιον καθ' ὃ ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὰ Σάββατα ἀπήρχετο εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ ἐποίει τὸ καλόν. Τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐφύλαξαν καὶ φυλάττουσι μέχρι σήμερον ὅλοι οἱ χριστιανοὶ τοῦ δυτικοῦ δόγματος, Καθολικοὶ καὶ Διαμαρτυρόμενοι· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀρρικανοί, ἀσπαζόμενοι τὸν χριστιανισμὸν διδασκονται νὰ τιμῶσι δι' ἀργίας καὶ διὰ καλῶν πράξεων τὰς Κυριακάς.

Καὶ αὐτοὶ οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ φυλάττουσι παντοῦ τὰς Κυριακάς, ἐκτὸς μόνον ἐν Λεμησσῷ κατὰ τὴν ὁμολογίαν πολλῶν ξένων καὶ πλοιάρχων ἐπισκεπτομένων αὐτήν. Οὐδαμοῦ ἄλλοθι εἰς ἑλληνικὴν καθαρῶς σχεδὸν πόλιν παρετηρήθη τόση ψυχρότης, καὶ τόση ἔλλειψις θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Πόθεν ἆρά γε ἔχει τὴν ἀφορμὴν τὸ κακὸν τοῦτο.

Τὴν Κυριακὴν πρωὶ ἠχοῦν οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ οἱ πλεῖστοι, σχεδὸν ὅλοι, οἱ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, τρέχουν ἀσυνειδήτως εἰς τὰ καταστήματά των καὶ τὰ ἀνοίγουν μὲ μίαν ἀσυναισθησίαν καὶ μὲ μίαν κτηνώδη ἀπάθειαν, ἥτις ἐμβάλλει πάντα ἄθρωπον εἰς ἀπορίαν. Ἔχουν μέγα δίκαιον νὰ μᾶς ἐμπαίζωσι καὶ νὰ ἐκφράζωσι δισταγμοὺς κατὰ τῆς τιμιότητος ἡμῶν πάντες οἱ ξένοι, μεθ' ὧν συγκαταλέγονται πάντοτε καὶ τυχοδιῶκταί τινες, ζῶντες ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ τρεφόμενοι ἐκ τοῦ ἱδρῶτος ἡμῶν, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐνώπιόν μας μᾶς κάμνουσι τὸν φίλον, ἐνῷ εἰς τὴν ἀπουσίαν μας τὰ αἴσχιστα ψάλλουν ἐναντίον μας. Ἔχουν δίκαιον νὰ ἀμφιβάλλωσιν, ἂν ἦνε δυνατὸν νὰ αἰσθάνθῶσιν ἄλλου τινὸς χαλινοῦ τὴν συσχλτικὴν δύναμιν, ἄνθρωποι, οἵτινες οὕτως εὐκόλως ἀποπτύουσι τὸν θρησκευτικὸν χαλινόν.

Οἱ Ἄγγλοι μᾶς περιφρονοῦσι διὰ τοῦτο· ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ δὲν ἐπεμβαίνει, ἡ ἐκκλησιαστικὴ δὲν ἀκούεται (1). ἡ δημοτικὴ ἴσως θὰ εἶχε δικαίωμα νὰ πράξῃ τι, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ὑποςήριξις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Πλὴν ποίαν θὰ ἔχωσιν ἰσχὺν ἐξωτερικαὶ βίαι, ὅταν ἐσωτερικῶς δὲν αἰσθανώμεθα τὸν θεῖον νόμον;

(1). Εἰς τὴν Α. Πανιερότητα, φρικτὴν ἐνεποίησεν αἴσθησιν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐνταῦθα ὀλιγοήμερον διαμονήν του, ὅτε εἶδε Κυριακὴν τινα λίαν πρωὶ ἀνοικτὰ τὰ πλεῖστα μαγαζεῖα τῆς ἀγορᾶς. Ἀρκετὰ κατὰ τοῦ ἀτόπου τούτου ὡμίλησε καὶ συνεβούλευσε, ὡς δ' ἐμάθομεν, τρεῖς ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἀπεφάσισαν οὐδέποτε πλέον ν' ἀνοίγωσι Κυριακὰς καὶ τὴν ἀπόφασίν των ταύτην σκοπὸν ἔχουσι νὰ διατηρήσωσιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἀστασία τοῦ καιροῦ ἐξακολουθεῖ. Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος κατέπεσαν βροχαὶ εἰς πλεῖστα τῆς νήσου μέρη καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν.—Ἡ ἐνφλουέντζα σχεδὸν ἐξέλιπεν ἐκ τῆς πόλεώς μας. Ἐν Λάρνακι εὑρίσκεται εἰς ὕφεσιν· ἐν Λευκωσίᾳ μέχρι τοῦδε ἡ ἐπιδημία φέρει κάπως ἥπιον χαρακτῆρα. Εὐχόμεθα νὰ παρέλθῃ καὶ τοῦτο τὸ κακόν.

* * *

Ὡς κατωτέρω βλέπει ὁ ἀναγνώστης παραιτεῖται καὶ τρίτον αἱρετὸν ἑλληνικὸν μέλος τοῦ Νομοθετικοῦ ὁ κ. Γ. Μαληκίδης, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου νὰ πράξῃ τοῦτο. Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ λίαν λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις παραιτουμένους ἐκείνους, ἐκ τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεων τῶν ὁποίων πολλὰ καὶ καλὰ ἐλπίζει ὁ τόπος. Ὁ κ. Μαληκίδης ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νομοθετικοῦ κατέχων τὴν θέσιν ταύτην, ἣν ἐτίμησε διὰ τῶν ἐμβριθῶν συζητήσεών του καὶ τῆς πεφωτισμένης πείρας του, ἦτο εἷς ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκείνων, ὧν ἡ ἐγνωσμένη φιλοπατρία πολλὰ ὑπισχνεῖτο τῇ πατρίδι. Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολὺ ὁ κ. Μαληκίδης στερῶν τὴν νῆσον τῶν ἀκραιφνῶν ὑπηρεσιῶν του.

* * *

Αἱ ἱπποδρομίαι ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην. Ὁ καιρὸς ἦτο καλός, ἐκτὸς ὅτι ὁ ἄνεμος ἦτο ὀλίγον ἐνοχλητικός. Ἡ συρροὴ ἦτο μεγάλη, μ' ὅλην τὴν ἕνεκα τῆς ἐνφλουέντζας προφύλαξιν τῶν πολιτῶν. Αἱ ἱπποδρομίαι ἐφέτος δὲν ηὐνόησαν τόσον τοὺς ἡμετέρους.

* * *

Ὁ κ. Ν. Καρδοβίλλης ἀνεχώρησε μετὰ 2 προσώπων τοῦ θιάσου διὰ τοῦ αὐστριακοῦ τῆς ἑβδομάδος ταύτης κατευθυνόμενος εἰς Πὸρτ Σαΐτ. Τὰ λοιπὰ πρόσωπα τὰ ἐναπομείναντα ἐνταῦθα, ἄξιοι καὶ δεδοκιμασμένοι ἠθοποιοί, ἀπετέλεσαν νέον θίασον, ὅστις ἐξακολουθεῖ τέρπων τὴν πόλιν μας διὰ λαμπρῶν παραστάσεων ἐν αἷς διακρίνονται ἐπὶ ἀμιμήτῳ ὑποκριτικῇ ἱκανότητι. Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἑσπέρας παρεστάθη τὸ ὡραῖον καὶ συγκινητικώτατον δρᾶμα «ἡ νεκρὰ ζῶσα» τοῦ περιφήμου ἰταλοῦ δραματουργοῦ Γιακομέττη. Ἀνάλυσιν τοῦ λαμπροῦ καὶ διδακτικωτάτου τούτου δράματος θέλομεν ποιήσει προσεχῶς. Τοῦτο δὲ μόνον λέγομεν πρὸς τὸ παρὸν ὅτι ἡ ἐπιτυχία, μεθ' ἧς ἕκαστος τῶν ἠθοποιῶν παρέστησε τὸ μέρος του, ἐθαυμάσθη ὑπὸ παντὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ὅπερ συγκεκινημένον ἐχειροκρότει παταγωδῶς. Τὸν κόμητα ὑπεκρίθη ὁ κ. Ι. Πετρίδης, τὸν Μάρκελλον, ὁ κ. Δ. Βλαστὸς, τὴν Λουκίαν ἡ κ. Μελπομένη Κωνσταντινοπούλου, τὸν Ἐρρίκον ὁ κ. Στέφ. Κωνσταντινίδης καὶ τὸν Ἰω. πιστὸν τοῦ κόμητος, ὁ κ. Π. Κωνσταντινόπουλος.

* * *

Σήμερον κατέπλευσεν ἐνταῦθα ἓν ἀτμόπλοιον ὑπὸ Σουηδικὴν σημαίαν πρὸς φόρτωσιν οἴνων καὶ ἓν ἀγγλικὸν πολεμικόν.

* * *

Ἰδοὺ τίνες οἱ κερδήσαντες ἵπποι, καὶ τίνες οἱ ἀφιχθέντες δεύτεροι κατὰ τὰς προχθεσινὰς ἱπποδρομίας.

Α'. ἱπποδρομία μίλ. 1 1)4 βραβ. λίρ. 15
1. «Ροδόλφος» τοῦ κ. Η. Βρατζιώτη.
2. «Γρεναδιὲρ» τοῦ κ. Μ. Ι. Μιχαηλίδη.

Β'. ἱπποδρομία μίλ. 1 βραβ. λίρ. 15
1. «Πούντς» τοῦ κ. Η. Βρατζιώτη.
2. «Τοῦρκος»

Γ'. πηδήματα μίλ. 1 3)4 βραβ. λίρ. 15
1. «Κορόσκος» τοῦ κ. Γ. Ρωσσίδου.
2. «Πομπαδοὺρ»

Η Δ'. ἱπποδρομία ἦτο ἡ τῶν ξαπτέρων.

Ε'. ἱπποδρομία μίλ. 1 1)4 βραβ. λίρ. 15
1. «Τόμμυ-Τίτλεμους» τοῦ κ. Ἄνλεϋς.
2. «Ἔγχελυς» τοῦ κ. Ι. Καραγεωργιάδη.

ΣΤ'. ἱπποδρομία μίλ. 1 3)4 βραβ. λίρ. 15
1. «Πούντς» τοῦ κ. Η. Βρατζιώτη.
2. «Ξάνθος» τοῦ κ. Γ. Ρωσσίδη.

Ζ'. ἱπποδρομία μίλ. 1)2 βραβ. λίρ. 12
1. «Μορφίτης» τοῦ κ. Ἀρ. Γ. Πηλαβάκη.
2. «Τεστρούξιον»

Η'. ἱπποδρομία μίλ. 1 βραβ. λίρ. 25
1. «Ροδόλφος» τοῦ κ. Η. Βρατζιώτη.
2. «Κορόσκος» τοῦ κ. Γ. Ρωσσίδη.

Θ'. παρηγορητικὴ μίλ. 3)4 βραβ. λίρ. 10
1. «Ἀσφοὺρ» τοῦ κ. Α. Ι. Μιχαηλίδου.

* * *

Αἱ ἐν τῷ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συγκροτηθέντι ἐν τῇ πόλει μας κακουργιοδικείῳ ἐκδικασθεῖσαι δίκαι εἰσὶν αἱ ἑξῆς 13.

1. Ἰωάννης χ'' Νικολάου ἐξ Ἄρσους, κατηγ. ἐπὶ φόνῳ κατεδικάσθη εἰς 15ετῆ φυλάκισιν.—2. Χαράλαμπος Μιχαὴλ καὶ Ἀλῆς Κουσεὴ ἐκ Γαλαταρχιᾶς (Πάφου) κατηγ. ἐπὶ χρήσει ψευδοῦς πιστοποιητικοῦ, ἀπελύθησαν.—3. Κωνστ. χ'' Χαραλάμπου ἐκ Τορνάριδων κατηγ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ ἑνὸς βοὸς κατεδικάσθη εἰς 3 ἔτη φυλάκισιν εἰς ἀποζημίωσιν 6 λιρῶν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα.—4. Μενέλαος Εὐμορφολοῦς, Ἐλευθέρης Γιάννῃ, καὶ Βασίλης Γιάννῃ ἐκ Μοναγρίου, κατηγορούμενοι ὅτι ἐνόπλως ἔκλεψαν τρεῖς αἶγας, κατεδικ. εἰς 3 ἔτη φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα.—5. Δημήτρ. χ' Ἀθανασίου καὶ Ἰμπραὴμ χ'' Μεμὲς, κατηγορ. ἐπὶ ἐμπρησμῷ οἰκίας καὶ ἀχυρῶνος ἀπελύθησαν.—6. Χαράλ. Σπύρου ἐξ Ἁγίου Ἀμβροσίου, κατηγορ. ἐπὶ πληγώσει διὰ πυροβολισμοῦ μὲ πρόθεσιν φόνου, κατεδ. εἰς 5 ἔτη φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα.—7. Νικόλαος Χριστοφῆ ἀπὸ Καπηλιὸν, κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ μιᾶς ἀγελάδος, κατεδ. εἰς 18 μηνῶν φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα.—8. Νικολ. Μαυρομυχάλη, Γιαννῆς Μιχαὴλ καὶ Εὐαγόρας Γεωργίου ἐκ Λεμησσοῦ κατηγορούμενοι ἐπὶ μαχαιρώσει μὲ πρόθεσιν φόνου, κατεδικάσθη ὁ πρῶτος ὡς αὐτουργὸς εἰς 10ετῆ φυλάκισιν, ὁ β'. ὡς συνένοχος εἰς 7, καὶ ὁ γ'. ἀπελύθη.—9. Τρυφωνῆς παπᾶ Ἰωάννου ἐξ Ἁγ. Ἀμβροσίου, ἐπὶ ἀποπείρᾳ κλοπῆς μεθ' ἑτέρου ἀγνώστου ἐνόπλου εἰς τριῶν ἐτῶν φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα.—10. Κωνστ. Γιαννῆ, Χαράλ. χ'' Νικολάου καὶ Γεώργάκης χ'' Νικολάου ἐκ Κοιλανίου, ἐπὶ κλοπῇ οἴνου διὰ διαρρήξεως ἀπελύθησαν.—11. Ἰωσὴφ Μεμεταλῆ, Χαζλὰμ Μεμὲτ ἀπὸ Μονάγρι, Χουσνὶ Μακᾶ καὶ Ραματὰμ Μακᾶ ἐξ Ἀνωγύρας ἐπὶ ἐνόπλῳ κλοπῇ αἰγῶν, ἀπελύθησαν.—12. Πολῆς Φιλίππου καὶ Γεωργῆς Φιλίππου ἐκ Πισσουρίου, ἐπὶ εἰσόδῳ τοῦ πρώτου ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὸ δωμάτιον του Γ. Μαρίδου ἐπὶ σκοπῷ ληστείας, κατεδικάσθη ὁ πρῶτος εἰς διετῆ φυλάκισιν καὶ ὁ β'. ὡς συνένοχος εἰς ἓν ἔτος καὶ τα ἔξοδα.—13. Χαπηπὲ Δαττὶφ ἐκ Συλίκου, κατηγορουμένη ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἐνώπιον τοῦ τε πταισματοδικείου καὶ τοῦ κακουργιοδικείου κατεδικάσθη εἰς ἑπταετῆ φυλάκισιν.

* * *

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν, 4)16 Φεβρουαρίου τρ. ἔτους, ἐκτίθενται εἰς ἔκκύσιον δημόσιον πλειστηριασμὸν διάφορα εἴδη, χρήσιμα εἰς τοὺς ὑποδηματοποιοὺς, ἀριστης ποιότητος, παραγγελθέντα εἰς Ἀγγλίαν καὶ μὴ παραληφθέντα ὑπὸ τοῦ παραγγελιοδότου ἐνταῦθα, λόγῳ ὅτι ἔφθασαν ἀργά.

Ἡ πλειοδοσία γενήσεται παρὰ τὸ γνωστὸν καφφενεῖον τοῦ Κοντονικόλα καὶ ἀρχίσει τὴν ἐννάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν.

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Παρακαλῶ ὑμᾶς ἵνα εὐαρεσηθῆτε νὰ καταχωρήσητε ἐν τινι γωνίᾳ τοῦ ἀξιολόγου φύλλου ὑμῶν τὰ ἑπόμενα πρὸς γνῶσιν τῶν προσφιλῶν ἐκλογέων μου:—

Ὑπηρετήσας κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀσθενῶν μου

δυνάμεων διαρκῶς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου ὡς εἷς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Γ΄ Ἐκλογικοῦ Διαμερίσματος Λεμεσσοῦ—Πάφου, διακαῶς ἐπόθουν ἵνα, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν ἐπανειλημμένως ἐκδηλωθεῖσάν μοι παρὰ τοῦ ἐκλογέως λαοῦ ἐμπιστοσύνην, ἀγάγω τοὐλάχιστον μέχρι τελείου τέρματος τῆς Β΄. περιόδου τοῦ Νομαρχ. Συμβουλίου τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι σοβαρὰν ἐντολήν.

Διατελῶν ὅμως ἀπό τινος χρόνου ὑπὸ τὴν προϊοῦσαν ἐπήρειαν τοῦ καὶ ἄλλοτε ἐπὶ πολὺ ἐνοχλήσαντός με νοσήματος, καὶ καθορῶν τὸ προφανῶς ἀδύνατον τῆς ἐγκαίρου μεταβάσεώς μου εἰς Λευκωσίαν ὅπως ἐνεργῶς μετάσχω τῶν συνεδριάσεων τοῦ Νομαρχ. Συμβουλίου κατὰ τὴν προσεγγίζουσαν σύνοδον αὐτοῦ, εὐσυνειδησίας καθῆκον ἐνόμισα νὰ ὑποβάλω ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὴν ἀπὸ τοῦ Νομαρχ. Συμβουλίου παραίτησίν μου, ἵνα μὴ ἡ τέως ὑπ' ἐμοῦ κατεχομένη ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ ἕδρα μείνῃ ἐξ ἐμῆς αἰτίας κενὴ, πρὸς βλάβην ἴσως τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, ὑπάρχοντος εἰσέτι ἐπαρκοῦς τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου πρὸς ἔγκαιρον ἀναπλήρωσίν μου.

Εὐχαριστῶν καὶ ἐν τῇ περιτάσει ταύτῃ ἀπὸ μυχῶν καρδίας τοὺς ἀξιοτίμους ἐκλογεῖς μου ἐπὶ τῇ πολλάκις διατρανωθείσῃ μοι ἐμπιστοσύνῃ καὶ εὐμενείᾳ, διακρύττω ἐμαυτὸν εἰλικρινῶς εὐγνώμονα ἐπὶ τούτῳ, καὶ πρόθυμον, βελτιουμένης ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ὑγιείας μου, νὰ ἀναδεχθῶ αὖθις παρομοίαν ἐντολήν, ἐὰν ὀφέποτε πάλιν ἡ τοῦ λαοῦ ψῆφος ἤθελεν εὐδοκήσῃ νά μοι ἀναθέσῃ τοιαύτην.

Λεμεσσὸς τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1890.

Διατελῶ, ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,
πιστὸς ὑμέτερος
Γεώργιος Μαλικίδης.

Πρὸς τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως Λεμησσοῦ.

Ἀναχωρῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν ᾗ τοσαύτης ἔτυχον εὐνοίας, καθῆκόν μου θεωρῶ ν' ἀπονείμω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου καὶ νὰ δηλώτω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, ὅπερ καίτοι κατερραστίζετο ὑπὸ τῆς ἐνδημησάσης ἀσθενείας, ἐν τούτοις ὅμως ἐτίμησε πολλάκις ἀθρόον τὰς παραστάσεις μου καὶ εἰς τὴν εὐεργετικήν μου συνέρευσεν, ἀποδεῖξαν οὕτω τὴν πρός με εὔνοιάν του. Διὸ ἀπερχόμενος, κομίζω τὰς καλλίστας ἐντυπώσεις περὶ τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεως ταύτης, πρὸς ὃ διατελῶ εὐγνώμων.

Ν. Καρδοβίλλης
διευθυντὴς τοῦ ἑλλ. δραμ. θιάσου
« Ἀθηνῶν ».

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα

Καταχωρίσατε παρακαλῶ εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος Σας τὴν κάτωθι διατριβήν μου πρὸς ἔπαινον τῶν τὰ καλὰ τρεφόντων καὶ παραδειγματισμὸν τῶν τὰ ἐναντία πραττόντων.

Πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῷ χωρίῳ Καλοπαναγιώτη Μυριανθούσης ἐπυρπολήθη οἰκία τις, ὀγδοήκοντα περίπου δοκαρίων, δυστυχοῦς τινος οἰκογενειάρχου, ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ἀπροσεξίας, ἐν ὥρᾳ μάλιστα καθ' ἣν εἶχεν ἐν αὐτῇ καὶ τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων του (οἴνους καὶ λοιπὰ) καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τὸν χειμῶνα. Ὅτε ἡ στέγη καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν παρεδίδοντο εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ πυρός, ἔδραμον πολλοὶ τῶν ἐγχωρίων πρὸς κατάσβεσιν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲν τῶν τῆς οἰκίας ἠδυνήθησαν νὰ ἁρπάυσωσι, κατορθώσαντες μόνον νὰ σώσωσι τὰς παρακειμένας οἰκίας. Τῇ ἐπαύριον ὅμως πάντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἄνδρες καὶ γυναῖκες καί τινες ἐκ τῶν πλησιοχώρων, χριστιανικὸν καθῆκον ἐκπληροῦντες, συνέρρευσαν ὁμοθυμαδὸν εἰς βοήθειαν τοῦ ἀστέγου, φέροντες ἕκαστος ἐξ ἰδίων ὅ,τι εἶχον πρὸς στεγασμὸν τῆς οἰκίας, καὶ οὕτω κατώρθωσαν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ νὰ στεγάσωσιν αὐτήν. Οὐχ ἧττον δὲ προσενεγκόντες καὶ ἐκ τοῦ κατίσχνου βαλαντίου των καὶ ἐκ τῶν ἰδίων των ἐνδυμάτων ὅ,τι ἠδύναντο, παρέσχον τῷ δυστυχεῖ οὐχὶ μικρὰν ἀνακούφισιν. Ὅθεν συγχαίροντες τοῖς κατοίκοις τοῦ εἰρημένου χωρίου ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τοιούτων χριστιανικῶν αἰσθημάτων εὐχόμεθα ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ γίνωνται μιμηταὶ τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔργων.

10|22 Ἰανουαρίου 1890.

Εἷς Συνδρομητής.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιοδικὸν σύγγραμμα τῶν φυσικῶν καὶ ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μετ' εἰκόνων τῇ συμπράξει διακεκριμένων ἐπιστημόνων ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Δ. Βαλβῆ καὶ Νικολάου Κ. Γερμανοῦ, διδακτόρων τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ἐπιμελείᾳ καὶ διευθύνσει Κωνσταντίνου Μητσοπούλου, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Γεωλογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἀγγέλλομεν τὴν καθ' ἑβδομάδα ἔκδοσιν τοῦ χρησιμωτάτου τούτου παντὶ ἐπιστήμονι περιοδικοῦ, ἐν μεγάλῳ σχήματι, μετὰ καλλιτεχνικῶς ἐξειργασμένων εἰκόνων. Ἡ ὕλη τοῦ συγγράμματος τούτου θ' ἀπετελῆται ἐκ τεχνικῶν καὶ ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν ἄρθρων, οἷον Μηχανικῆς, Μηχανολογίας, Γεωδαισίας, Βιομηχανικῆς Χημείας, Ἠλεκτρολογίας, Μεταλλουργίας, Μεταλλείων Γεωπονίας, Σιδηροδρομικῆς, Δασολογίας, Κτηνοτροφίας· ἐκ διατριβῶν ποικίλων ἐκ τῆς Φυσικῆς Χημείας, Ἀστρονομίας, Φυσιολογίας. Παλαιοντολογίας, Ζωολογίας, Φυτολογίας, Ὀρυκτολογίας, Γεωλογίας, Γεωγραφίας, Ἐθνογραφίας καὶ ἐξ ἐπικαίρων ἄρθρων, χρονικῶν, Πρακτικῶν ἀκαδημιῶν, εἰδήσεων ἐπιστημονικῶν περιηγήσεων καὶ συγγραμμάτων ἐπιστημονικῶν.

Τιμὴ συνδρομῆς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 8 προπληρωτέας. Συνιστῶμεν πᾶσιν ὡς ὠφελιμώτατον σύγγραμμα τὸ περιοδικὸν τοῦτο. Πλειότερα προσεχῶς.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ».

Σύγγραμμα κατὰ μῆνα ἐκδιδομένον. Ἡ τιμὴ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἶνε διὰ μὲν τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς δραχ. 10, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φράγκα χρυσᾶ 12.

Ἡ σύνταξις τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας ἀναδέχεται τὴν λύσιν πάσης ἐγγράφως ἀπευθυνομένης γεωργικῆς ἀπορίας τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς τῶν καταβαλλόντων τὴν συνδρομήν των.

Ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν τῶν προκαταβαλλόντων τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἡ «Ἑλληνικὴ Γεωργία» ἱδρυει λαχεῖον καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1890. Θὰ προσφέρῃ δὲ εἰς τὸν τυχόντα τοῦ ἐκκυβευθησομένου λαχείου συνδρομητὴν τὸ γαλλικὸν γεωργικὸν σύγγραμμα La gaxxette bn village τῶν ἐτῶν 1878 καὶ 1879.

Περιεχόμενα τοῦ 12 τεύχους

Πρακτικὸς ὁδηγὸς τοῦ οἰνοποιοῦ (μετάφρασις βραβευθείσης γαλλικῆς «οἰνοποιίας»).—Εἰδικὴ ξυλαγωγία.—Καλλιέργεια τῶν προϊμων λαχανικῶν ἐν Σύρῳ.—Περὶ τῆς καλλιεργείας τῆς Ἀραχίδος.—Ἔκθεσις περὶ τῆς ἐν Βόλῳ οἰνοποιίας.—Τὸ αὐστραλιακὸν κόμμι.—Ἡ ἀηδών.—Κίνησις ἑλληνικῶν ταφίδων κατὰ τὰ ἔτη 1884—1889.—Ἀλληλογραφία.—Διάφορα.—Ἐμπορικά.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-ο§ο-:—

Ρωσσία.—Ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις θεωροῦσα ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐσχάτως συνωμολογήθη τὸ Βουλγαρικὸν δάνειον, ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς Βερολινείου συνθήκης, προτίθεται φαίνεται νὰ λάβῃ ὁριστικὴν πλέον ἀπόφασιν καὶ νὰ κηρύξῃ ἑαυτὴν ἀπηλλαγμένην τῶν δεσμεύσεων τῆς συμβάσεως ἐκείνης, ἥτις οὐδὲν ἔχει κῦρος. Μεγάλην δὲ δραστηριότητα καταβάλλει ἐσχάτως πρὸς ἀναδιοργάνωσιν καὶ αὔξησιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν της Δυνάμεων. Ἡ φαινομένη λοιπὸν ἠρεμία κατάστασις ἐγκρύπτει μέλλουσαν καταγίδα.

Γερμανία.—Γαλλία.—Καὶ ἡ γερμανικὴ Βουλὴ ἐψήφισε πίστωσιν πρὸς κατασκευὴν νέων πυροβόλων καὶ πολεμεφοδίων. Ἡ νέα ἄνευ καπνοῦ πυρίτις ἀπασχολεῖ τὰς δύο κυβερνήσεις. Γάλλοι καὶ Γερμανοὶ κατασκευάζουσι τοιαύτην, ἀλλ' ἡ τῶν Γάλλων εἶνε τελειότερον κατασκευασμένη ἢ ἡ τῶν Γερμανῶν. Οἱ Γερμανοὶ διατείνονται ὅτι κατώρθωσαν νὰ μάθωσι τὸ μυστικὸν τῆς κατασκευῆς. Παρὰ τὰ σύνορα τὰ στρατεύματα τῶν δύο τούτων κρατῶν εἶνε ἀπειράριθμα. Μυριάδες γερμανῶν στρατιωτῶν εἶνε ἕτοιμαι ἐν Ἀλσατίᾳ καὶ Λωραίνῃ καὶ μυριάδες Γάλλων εἰς τὰ ἀντίπερα. Θὰ ἡσυχάζωσιν ἐφ' ὅσον ἡσυχάζει καὶ ἡ Ρωσσία. Ὅταν ὅμως οἱ Ρῶσσοι συγκρουσθῶσι πρὸς τοὺς Αὐστριακοὺς θὰ ἐκραγῇ ἀμέσως καὶ ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

Ἰταλία.—Ὁ δοὺξ τῆς Ἀόστης, ὁ πρίγκηψ Ἀμεδαῖος ἀδελφὸς νεώτερος κατὰ ἓν ἔτος τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 44 ἐτῶν, παθὼν ἐκ γρίππης, ἥτις ἐξώκειλεν εἰς πνευμονίαν.

Ἀγγλία.—Ἡ Ἀγγλία αὐξάνει τεραστίως τὰς ναυτικὰς αὐτῆς δυνάμεις. 70 εἶνε τὰ ἤδη ναυπηγούμενα πολεμικὰ πλοῖα ἐν οἷς 8 μεγάλα θωρηκτά καὶ 2 δευτέρας κλάσεως, 42 καταδρομικὰ καὶ 18 μεγάλα τορπυλλοφόρα.

Κρήτη.—Ἐν Κρήτῃ ἐνεργεῖται φαίνεται κραταιὰ ἀντίστασις κατὰ τοῦ φιρμανίου, ἥτις ἐκραγήσεται ζωηρὰ κατὰ τὸ ἔαρ. Οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικείων καὶ οἱ χριστιανοὶ ἐφέται παρητήθησαν ἐν σώματι.—Εἷς ἅθλιος καλόγηρος καὶ μάλιστα ἐπίσκοπος, Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, περιέφερεν ἀναφορὰν, συλλέγων ὑπογραφὰς τῶν χριστιανῶν ὅτι εἶνε εὐχαριστημένοι ἐκ τοῦ φιρμανίου. Δὲν ἐξέλιπον βεβαίως οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἐφιάλτου.

(Ἰδιαίτερον Τηλεγράφημα «Ἀνασκοπῆς»)

Ἀθῆναι 1.—Ἡ θέσις τοῦ ὑπουργείου εἶνε ἀσφαλεστάτη.

Οἱ εἰς Ἑλλάδα καταφυγόντες Κρῆτες ἐζήτησαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀτμόπλοιον καὶ πολεμεφόδια, ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς Κρήτην καὶ ὑπερασπίσωσι τὴν πατρίδα των.

Ἐν τοῖς καλῶς πληροφορημένοις κύκλοις τῶν Ἀθηνῶν φοβοῦνται γενικὴν ἐξέγερσιν κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον.

Τὸ πρακτορεῖον Χιβᾶς πληροφορεῖται, ὅτι ἡ ἰνφλουέντζα ἐπέσκηψεν ἐν Κω)πόλει. Πολυάριθμοι προσεβλήθησαν. Πολλοὶ θάνατοι συνέβησαν ἐκ περιπνευμονίας.

Πυρκαϊὰ ἀπετέφρωσεν ἐν Κω)πόλει τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὴν σπουδαίαν ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν τοῦ μεγάλου λογοθέτου Ἀριστάρχου βέη. Ὁ Σουλτάνος διεβίβασε διὰ δύο ἀντιπροσώπων τὰ συλλυπητήριά του πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην.

Ἡ «Ταρὶκ» ἀγγέλλει, ὅτι ὁ Σὰκὴρ πασᾶς ἔχει σκοπὸν νὰ διαχαράξῃ σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ Σούδας εἰς Χανία.

(«Ἀνασκοπή»).

Λονδῖνον 17.—Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Πύλην ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ἀρνεῖται, ὅτι ἡ Βουλγαρία παρεβίασε τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου συνομολογήσασα δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν βουλγαρικῶν σιδηροδρόμων, καὶ διατείνεται, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῆς συνεμορφώθη πληρέστατα πρὸς τὰς συνθήκας.

Σόφια 18.—Διαψεύδεται ἡ εἴδησις κινητοποιήσεως τοῦ στρατοῦ τῆς Βουλγαρίας.

Πετρούπολις 18.—Ὁ μέγας Δοὺξ Νικόλαος, οὗ ἡ ὑγίεια ἐμπνέει φόβους, ἀνεχώρησεν ἐκ Πετρουπόλεως διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Παρίσιοι αὐθημερόν. Ἡ θνησιμότης ἔφθασεν εἰς τὸν τακτικὸν ἀριθμόν.

Αἱ ἐφημερίδες βεβαιοῦσιν, ὅτι ἀπέτυχεν ἡ γενικὴ ἕνωσις τῶν ἀριστερῶν.

Λονδῖνον 18—Συνδιάσκεψις ἐγένετο ἐν Πετρουπόλει τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου εἰς ἣν παρευρέθησαν πολλοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ μεγάλοι δοῦκες. Ἀντικείμενα τῆς συνδιασκέψεως ἦσαν αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Σινικῆς, καὶ ἡ κατάστασις τῶν ρωσσικῶν ὀχυρωμάτων ἐπὶ τῶν σινικῶν συνόρων.

Αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι ἐπισήμως ἀνεγνώρισαν τὴν Βρασιλιανὴν Δημοκρατίαν.

Ἀθῆναι 24.—Ἡ ἐφεδρεία θὰ μετάσχῃ τῶν κατὰ τὸ ἔαρ γενησομένων ἀσκήσεων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τοῦτο γενναῖ συγκίνησίν τινα ἕνεκα τοῦ ἐρεθισμοῦ ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν Κρήτῃ. Φοβοῦνται μὴ ἡ Ἑλλὰς θελήσῃ νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς Κρῆτας.

Λονδῖνον 24.—Γάλλοι ἱερεῖς ἔφθασαν εἰς Μιμπάσοα· οὗτοι συνήντησαν τὸν δόκτορα Πέτερς ὑγιᾶ ἔχοντα, ἐπανερχόμενον δ' εἰς τὴν παραλίαν. Ἀγνοεῖται ἡ χρονολογία τῆς συναντήσεως.

Δουβλῖνον 24.—Δώδεκα νέαι κομητεῖαι εἰσήχθησαν εἰς τὸν νόμον περὶ κακουργημάτων.

Βερολῖνον 25.—Συνεπείᾳ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ ἄρθρου τῆς ἐξώσεως ἐν τῷ νόμῳ κατὰ τῶν σοσιαλιστῶν, ἡ κυβέρνησις ἐγκατέλιπε κατὰ τὸ παρὸν τὸν νόμον.

Τὸ ὅλον τοῦ νόμου ἀπερρίφθη διὰ πλειονοψηφίας 71 ψήφων.

Ἡ βουλὴ κλεισθήσεται τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος.

Βερολῖνον 25.—Ὁ λόγος τοῦ θρόνου κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς βουλῆς ὑπεσχέθη νόμους νεωτέρους πρὸς ὄφελος τῶν ἐργατικῶν τάξεων, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐλπίζεται, θὰ διδαχθῶσι νὰ θεωρῶσι τὴν βουλὴν καὶ οὐχὶ τὴν βίαν, ὡς μέσον βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς των.

Λισσαβὼν 26.—Τὸ «Δία» ἐπίσημον φύλλον λέγει, ὅτι ὁ ταγματάρχης Σάρπα Πιντο διετάχθη νὰ μὴ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα, ἀλλὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν δυτικὴν Ἀφρικὴν μετ' ἀποστολῆς εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Πετρούπολις 27.—Ὁ ἰατρὸς Ραμπαντζὲφ ἐπέμφθη εἰς Περσίαν ὅπως μελετήσῃ τὴν χολέραν.

Ἄλλα μέτρα ἐλήφθησαν, ἀλλ' ἡ γενικὴ γνώμη εἶναι ὅτι ἡ κοινὴ σύμπραξις πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν μόνη θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπίσχεσιν τῆς εἰσβολῆς τῆς νόσου ἥτις μαίνεται οὐ μόνον ἐν Περσίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ.

Παρίσιοι 27.—Δύο ἐκλογαὶ ἔγειναν χθὲς ἐν Βαλὸν καὶ Λοριὰν πρὸς ἀντικατάστασιν δύο βουλευτῶν ἀκυρωθέντων. Ἐξελέχθησαν δύο δημοκρατικοί.

Ἡ χολέρα.

Ὅλοὲν ἐπιτείνεται ἡ φοβερὰ νόσος ἐν Μεσοποταμίᾳ. Εἰς Βασσόραν ἐγένοντο 3000 κρούσματα. Ἀπέθανον δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ κ. Ροβέρτσων, ὑποπρόξενος ἄγγλος, δύο τέκνα του καὶ ὁ κ. Κοζὲκ, αὐστριακὸς ἰατρός. Φόβος ὑπάρχει μήπως ἡ νόσος μεταδοθῇ εἰς Εὐρώπην, διότι τὰ ἐκ Περσίας καραβάνια διὰ τὴν Ρωσσίαν διέρχονται συνήθως ἐκεῖθεν, ἡ δὲ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ἐν Τουρκίᾳ δὲν εἶνε ἱκανῶς αὐστηρά.

Ὁ κ. Γλάδστων, υἱός, ἐκέρδισε τὴν δίκην του.

Ὁ κ. Ἐρβέρτος Γλάδστων, βουλευτὴς, υἱὸς τοῦ ἐνδόξου γέροντος, εἶχεν ἐναγάγει εἰς δίκην κάποιον συνταγματάρχην Μάλισων, ἀνταποκριτὴν ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, ἐκδιδομένης ἐν Ἰνδίαις. Ὁ Μάλισων εἶχε γράψει σκανδαλώδη πράγματα ἐρωτικοῦ θέματος περὶ τοῦ υἱοῦ του Γλάδστωνος, οὗτος δὲ τὸν ἐνήγαγεν ἐπὶ συκοφαντίᾳ. Τὸ δικαστήριον παρεδέχθη τὴν συκοφαντίαν καὶ κατεδίκασε τὸν Μάλισων εἰς ἀποζημίωσιν χιλίων ἀγγλικῶν λιρῶν, πληρωτέων πρὸς τὸν δυσφημισθέντα.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ο ΠΡΟΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ.

(συνέχεια).

Ἡ ἀνθρωπότης ὅλη μοιράζεται εἰς δύο μέρη τὸ ἕν εἶνε ἀγριώτερον, τὸ ἄλλο εἶνε ἡμερώτερον. Τὸ ἀγριώτερον μέρος τῆς ἀνθρωπότητος, δηλαδὴ τὸ σκληρότερον εἶνε οἱ ἀρσενικοί· τὸ ἄλλο τὸ ἡμερώτερον, τὸ λεπτότερον, εἶνε οἱ θηλικοί. Πόσον λοιπὸν εἶνε ἐναντίον τῆς φύσεως, ὁ θηλικὸς νὰ ἔχῃ τρόπους καὶ συστήματα τῶν ἀρσενικῶν καὶ νὰ κάμνῃ πράγματα τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς μόνους τοὺς ἀρσενικούς. Νὰ περιπατῇ π. χ. ὄχι μ' ἐκείνην τὴν χάριν ἡ ὁποία ἁρμόζει εἰς τὴν γυναῖκα ἀλλ' ὡς ἄνδρας, νὰ ὁμιλῇ ὡς ἄνδρας, καὶ νὰ χορεύῃ ἀκόμη, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ χειρότερον, πλέον παρὰ ἄνδρας ἀνοικτὰ, αὐτὰ ἐμπορεῖ νὰ ἤνε ὅσον θέλουν πράγματα τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, εἶνε ὅμως βέβαια καὶ πράγματα τοῦ ἀφανισμοῦ.

Αὐτὰ τὰ τραπεζομάνθηλά σας παρατηρῶ δὲν εἶνε δουλειά σας κυρία ἐγγονή· αὐτὰ τὰ ὑδύματα τῶν τιβανιῶν σου βέβαια δὲν εἶνε δική σου δουλειὰ· αὐτὰ τὰ στρώματά σας τὸ ἴδιον· βλέπω, ἔχετε καὶ γυναῖκα ξένην καὶ σᾶς ράπτει φορέματα· βλέπω, ἔχετε δύο δούλας διὰ νὰ στρώνωσι, νὰ παστρεύωσι νὰ ἀγγειοπλύνωσι. Λοιπὸν, πέτε μου παρακαλῶ, ποιὰ εἶνε ἡ δική σας δουλειά; αἴ; Νὰ τρῶτε καὶ νὰ κοιμᾶσθε; Ἄ! μὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θαυμάζω μὰ τὸν Θεόν πῶς εὑρίσκονται καὶ ἄνθρωποι νὰ ἐπανδρεύωνται. Χρειάζεται περιουσία βασιλικὴ διὰ νὰ μὴ δείξῃ τὰ δόντιά της

Δουλειὰν καὶ πάλιν δουλειὰν παιδιά μου, ἂν θέλετε νὰ αἰσθανθῆτε τὰ καλὰ τοῦ κόσμου τούτου καὶ νὰ μὴ δυστυχήσητε. Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη δυνατὸς διὰ νὰ ἀντέχῃ εἰς τὰς ἔξω ἐργασίας, καὶ ἡ γυναῖκα ἐπλάσθη λεπτὴ διὰ τὰς ἔσω ἐργασίας· ἕκαστος λοιπὸν πρέπει νὰ ἐκτελῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ φύσις διατάττει· ἄλλως, ἀλοίμονον εἰς ἐκεῖνον ὅστις προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τι ἐναντίον τῆς φύσεως.

Ὁ νέος γαμβρός μου ἐστέκετο καὶ μ' ἔβλεπε μὲ στόμα ἀνοικτὸν· ἀφοῦ ἐτελείωσα, μοῦ λέγει,—σὰν γραμματισμένος ὁμιλεῖς ἀφθέντη.—Ναὶ υἱέ μου· ξεύρω Ψαλτῆρι καὶ Ὀκτώηχον· μὰ ἐὰν νομίζῃς ὅτι αὐτὰ ποῦ σὰς εἶπα πρέπει νὰ ξεύρῃ κανεὶς πολλὰ γράμματα διὰ νὰ τὰ ξεύρῃ, εἶσαι ἀπατημένος· ὀλίγος νοῦς μόνον χρειάζεται· καὶ πάλιν, ὅταν ὁ νοῦς λείπῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τί ἐμποροῦν νὰ τοῦ κάμουν τὰ γράμματα; θὰ βλέπῃ τὸν κόπρον τοῦ βοῦ πάνω 'ς τὸ βολίκι καὶ νὰ ἐξετάζῃ μὲ τὰ γράμματά του μὲ ποίαν τέχνην ἀνέβη ἐκεῖ ὁ βοῦς κ' ἐκόπρισε, κατὰ τὸν μῦθον. Γραμματισμένον ἄνθρωπον δὲν λέγω ἐγὼ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ξεύρει πολλὰ ἑλληνικά, ἢ πολλὰς γλώσσας ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶνε ἠθικὸς, τίμιος, ἐργατικὸς, καλὸς εἰς κάθε ἄνθρωπον, πιστὸς εἰς ὅλους καὶ ἱκανὸς καὶ ἕτοιμος εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα του. Τέτοιος ἐμπορεῖ νὰ γείνῃ κανεὶς καὶ χωρὶς γράμματα καθόλου, καθὼς καὶ κακοῦργος, ἀνήθικος, ψεύστης καὶ λοιπὸ ἐμπορεῖ νὰ γείνῃ καὶ ἕνας ὁ ὁποῖος ξεύρει πολλὰ γράμματα. Προσπαθήσατε λοιπὸν τὰ παιδιά σας ἀπὸ μικρὰ νὰ τὰ βάλετε εἰς καλὸν δρόμον καὶ τότε θὰ ἤσθε παντοτε εὐχαριστημένοι.

Ἐσιώπησα κατόπιν, ἔδωκαν κανένα γῦρον ἀκόμη τὰ ποτήρια καὶ μετ' ὀλίγον ἐσηκωθήκαμεν ἀπὸ τὸ τραπέζι.—Αἴ, τοὺς εἶπα νά μου συγχωρήσητε, ἂν σᾶς ἐφάνηκα κομματι φλύαρος, μὰ τὸ ἔφερεν ἡ περίστασις.—Δὲν πειράζει ἀφθέντη, μοῦ λέγει ὁ μεγάλος γαμβρός μου, ἡμεῖς εὐχαριστούμεθα νὰ σὲ ἀκούωμεν.—Δηλαδὴ νὰ βάλλετε ἀπὸ τῶνα καὶ νὰ βγάλλετε ἀπὸ τ' ἄλλο—Ὄχι δά· ποττέ; τὰ λόγια σου εἶνε πολὺ καλὰ καὶ μοῦ ἤρεσαν μὰ, τί νὰ κάμωμεν; τὰ πράγματα σήμερον ἔτσι πᾶν.—Ἔτσι πᾶν, ἢ ἔτσι τα πᾶτε σεῖς;—Ἔτσι ἠὖραμεν κ' ἔτσι θὰ περάσωμεν.—Ναὶ· ἔτσι ἠὖρετε, δηλαδὴ ὅλα ἀντίστροφα, ἀλλὰ καὶ ἔτσι περνᾶτε καὶ θὰ περάσετε· δηλαδὴ ὅλα ἀνάποδα· μὲ ἔξοδα πολλὰ καὶ ἀνόητα· μὲ ὑγείαν βλαμμένην καὶ τὸ χειρότερον μὲ πουγγὶ πλέον βλαμμένον, τὸ ὁποῖον μιὰ μικρὰ κακοδιαθεσία ἂν του τύχῃ θὰ ἀρμενίσῃ, καὶ μαζῆ του θ' ἀρμενίσητε καὶ σεῖς. Ἔτσι δὲν εἶνε; Ὦ! πιστεύσατέ μοι ἀπὸ σᾶς ὅλους τοὺς κασαπαλίταις δὲν ἀγοράζω κανένα μὲ 10 σκάλες τοῦ γεραμπέλου μου, ἢ 15 σκάλες τῆς καυκαλλας μου· διότι ὁ γεράμπελός μου εἶν' πάντα γερὸς, καὶ ἡ καυκάλλα τῆς καυκάλλας μου εἶν' πάντα στερεά.

Ἐσιωπήσαμεν καὶ ἀφοῦ κατόπιν ὡμιλήσαμεν κάτι ἄλλα δικά μας μ' ἐπῆραν νὰ πλαγιάσω. Βλέπω μίαν καρκόλαν σιδηρένην μὲ κάτι στύλλους χρυσοὺς μὲ κάτι πλουμιστὰ συνδόνια καὶ 'πὸ πάνω ἕνα σκλιβέρι..... Ἐκεῖ ἔπιασα τὰ γένεια μου. Τί ἔπαθες παππού, μοῦ λέγει ἡ ἐγγονή μου; —Τίποτε κόρη μου, θέλω νὰ μοῦ πῇς ἀπὸ αὐτὰ ὅλα ποῦ βλέπω ἐδῶ πάνω, ἔπιασε καὶ κανεὶς κυπριώτης πραμάδες ἢ ἐπῆγαν ὅλοι ἔξω;—Ποιὸς μπορεῖ παππού νὰ κάμῃ ἐδῶ 'ς τὴν Κύπρον ἔτσι πράγματα;—Ποῦ πάγει νὰ πῇ, δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Κύπριοι ἱκανοὶ νὰ 'μβαίνωμεν μέσα εἰς τέτοιαις καρκόλες, ἀφοῦ δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ταῖς κάμωμεν. Ἔπρεπε νὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι μὲ ἐκεῖνα πῶχομεν. Τά γρόσιά σας, πάγει νὰ πῇ, ἐπῆγαν ἐκεῖ ὁπόθεν δὲν θἄλθουν πλέον. Ὦ θεέ μου! τί κατάστασις εἶν' αὐτὴ; ποῖον πνεῦμα ἀνοησίας ἐφύσησες μέσα 'ς τὴν Κύπρον;

(ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ 21ου αἰνίγματος: ἀγγελία—ἀγγλία Τοῦ 22ου: συκάμινος—κάμινος. Λυτὴρ, Δ. Λοιζίδης διδ. Αἰγιαλούσης.

Λύσις τοῦ 1 λογογρίφου:

Ἡ καθαριότης εἶνε φύλαξ τῆς ὑγείας καὶ τοῦ σώματος στολή.

Λύσις τοῦ 23ου αἰνίγματος Σκότος

Λυτῆρες Ἀνδρέας Ἀχιλλέως καὶ Π. Μιχαλλακίδης.

Λυτὴρ ὅλων τῶν ἀνωτέρω εἶνε καὶ ὁ κ. Κ. Σαμουὴλ διδ. ἐν Κυθραίᾳ.

ΑΙΝΙΓΜΑ 24ον.

Ἂν τὸ πρῶτόν μου θελήσῃς,
Κατὰ τῶν παθῶν νὰ στήσῃς,
Ἡ ζωή σου μακαρία,
Καὶ ἡ δόξα αἰωνία!
Ἂν τὸ δεύτερόν μου ἔμως,
Ὡς ἐντέλλεται ὁ νομος.
Δὲν πληρώσῃς, τί προσμένεις;
Εἰς τὴν φυλακὴν ἐμβαίνεις.
Εἶνε ὄνομα τὸ ὅλον,
Καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν δυσκόλων,
Τὸ εὑρίσκεις εἰς τὸν Κλῆρον,
Μεταξὺ τῶν καλογήρων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία νέα καλὰ	190—200
δευτέρας ποιότ. » » . .	160—175
» ξυνισμένα » » . .	80—140
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	55
σταφίδες ξηραὶ» » »	50—55
σταφίδες βρασταί » » »	45—46
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθὴ » »	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . . .	92—94

τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου χ'' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματείδης.